

בן סויסה תן מיילל ביפו

1983

יש כָּאן תְּמוּנָה שְׁאֲנִי
לא יְכוּל לְשַׁחֲרֹר
וְלא מְסַגֵּל לְמַחֵק
מֵאֶלֶף תְּשֻׁעַ מֵאוֹת
שְׂמוֹנִים וְשָׁלֹשׁ
שְׁנֵי אֲנָשִׁים מֵתִים
מֵאֲהָבִים
וְתִינוּקָה.

היום

אֲנִי קוֹבֵר אוֹתָךְ הַיּוֹם וְאֶת
חַיָּה עֲדִין מְעַשֶּׂנֶת עֲדִין
הַמוֹן. בְּבֵית הַזְכוּכִית בּוֹ
לא גְדַלְתִּי רַק הִתְרַחַבְתִּי
לְמִלּוֹא הַחֲלָל בּוֹ הִזְעֵנּוּ
אֶת שֵׁם נְעוּרֶיךָ
אֶת סִיּוּטֵי הָרֹאשׁוֹן
בְּמָקוֹם הַשְׂכוּחַ בּוֹ אֶת
תְּמִיד כְּמוֹ צֵל
אֶלֶף שְׁבָרִים חֲדָים
בְּבֶשֶׁר הָעֵצָל
הַטֶּפֶשׁ הַזֶּה
הַשָּׁמֶן הָאֲטִי מְדִי
אֲנִי קוֹבֵר אוֹתָךְ הַיּוֹם
בְּרִיחַ יְדִיךָ
הַצְּרוּבוֹת מְכֻלּוֹר

בְּכִי לַיְלֹתֶיךָ
אוֹ עֵשֶׂן הַסִּיגְרִיּוֹת
הַמִּכְחִיל אֶת הַבֶּקֶר כָּלוּ.

תן

תן מִלֵּל בִּיפוֹ,
אוֹקְטוֹבֶר שֶׁקֶר לוֹ קִיץ
וּמָטָר נִמְהָר רֹאשׁוֹן
מִחֶק אֶת קִנֵּי בֵיתוֹ.
אֵין חֵג פֹּה, לֹא יִהְיֶה.
הָעִיפוֹת גְּדוֹלָה מִהָרֶעֱב
הָרֶעֱב גְּדוֹל מִהַפְּחָד.
לֹא תִהְיֶה מַחֲלָה
מִהַכְּפָר וְעַד
סָלַע אֲנִדְרוּמָדָה.
תן מִלֵּל בִּיפוֹ,
לֹא אוֹכֵל לְהָשִׁיב לוֹ
אֶת שְׂאֵבֶד
בְּרַחוּבוֹתָיו שָׁלוֹ.
לֹא אוֹכֵל לְנַחֲמוֹ אוֹ
לְהַבְטִיחַ, לְשֶׁקֶר
לוֹ בְּשִׁנְתִּי אֵף לֹא בְּשִׁנְתּוֹ
הָרִי גַם הוּא וְדַאי מֵרִיחַ
אֶת זֶנֶב הָאֲמֶת בְּרוּחַ.
הַגְּבָעוֹת יַעֲנִדוּ שׁוֹב תִּלְתָּן
וְהַגּוֹף יִפְנֶעַ אֶל הַקֶּר
עַד שְׂיִכְסֶּה הַיָּם אֶת הָאֲרֶץ
וַיִּחְוֶיר הַיָּרֵחַ וְלֹא יִהְיֶה
שִׁקְרִים עַל אֲהָבָה עוֹד.
תן מִלֵּל בִּיפוֹ,
דִּלְתוֹתֵי סְגוּרוֹת
תִּרְסִי מוֹגָפִים,
אֵין לִי לְהָשִׁיב אֶלָּא

הַבְּהוּב מִגְדֵּלוֹר,
יִלְלֵת חֵלוֹם.

רִשְׁרוֹשׁ

בַּחֲשֵׁךְ הַנֶּעַ
הַלַּח הַמְּתוֹק
בַּחֲצֵי הָאוֹר
בַּכָּחַל

בְּרִקְוֹד הַנוֹאֵשׁ
הָאָנוּשׁ

בְּכִתְפֶךָ
בְּכִתְפֶךָ הַמְּבֻשָּׁמֶת
בְּלִבֶּךָ הַקָּטָן
רִשְׁרוֹשׁ.